

1.Sygn. akt II Ka 153/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski

Protokolant: Aleksandra Szybka

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Brzozowie – Zbigniewa Piskozuba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 czerwca 2022 roku

sprawy **S. M.**, s. J. i L. zd. W., ur. (...) w B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brzozowie z dnia 3 marca 2022 roku, sygn. akt II K 182/21

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego S. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 140zł /sto czterdzieści złotych/, w tym opłatę za drugą instancję w kwocie 120zł /sto dwadzieścia złotych/,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. kwotę 840zł /osiemset czterdzieści złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 153/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Brzozowie z dnia 3 marca 2022 r. sygn. akt II K 182/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1. Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego zarzucił wynikający z naruszenia art. 2 § 2 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony zamawiając towary od kontrahenta wypełnił znamiona przestępstwa oszustwa, tj. że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru, a następnie możliwości spłaty zobowiązań, podczas gdy analiza materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków, wyklucza możliwość przyjęcia, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, a tym samym aby zrealizował znamiona przestępstwa oszustwa.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy oskarżonego jest niezasadny.</p> <p>Sąd wydając wyrok jest obowiązany, na podstawie art.</p>		

7 k.p.k., kształtować swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodność innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wówczas, gdy spełnione są kumulatywnie następujące przesłanki: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.); stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.); jest wyczerpująco i logicznie, z jednoczesnym uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.) /wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt II AKa 211/12/.

Oskarżony w przedmiotowej sprawie, jak wynika z wyciągu KRS (k.15-16) należał do zarządu spółki. Zadania zarządu spółki określają przepisy kodeksu spółek handlowych. I tak, zgodnie z art. 200 k.s.h. zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę oraz 204 k.s.h. prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Należy podkreślić, iż jednym z obowiązków członka zarządu jest prowadzenie spraw spółki, w tym finansowych (art. 201 § 1 k.s.h.). Jest to obowiązek

osobisty. Oznacza to, że oddanie zarządzania spółką osobie spoza zarządu lub godzenie się na to, nie zwalnia członka zarządu ani z jego obowiązków wynikających z pełnienia funkcji w tym organie, ani od odpowiedzialności za ich niedopełnienie – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18 czerwca 2021 r., sygn. I SA/GI 446/21.

W swoich wyjaśnieniach składanych przed Sądem oskarżony wskazywał, że osobą odpowiedzialną za zorganizowanie transportu był jego pracownik J. Z., który jednocześnie pełnił funkcję dyrektora. Jednak powierzenie pewnych czynności do wykonania innej osobie, nie zwalnia go z odpowiedzialności za prowadzenie spraw spółki, w tym także spraw finansowych, w niniejszym przypadku w związku z zapłatą zaległych faktur. W świetle powołanych przepisów, jest on zobowiązany do wszelkich czynności związanych z prowadzeniem i reprezentowaniem spółki.

Ponadto zeznania świadka B. K. (k. 57-58, 204), która pełniła funkcję księgowej w spółce oskarżonego jasno wskazują, iż jeżeli opłacała faktury, to tylko te które wskazał jej S. M.. Nie posiadała ona swobody w dysponowaniu pieniędzmi. Zarówno ona, jak i J. Z. (k. 72, 203) zeznali, że sytuacja finansowa spółki była niestabilna.

W myśl orzecznictwa, które Sąd Odwoławczy w pełni podziela, „zatajanie faktycznego stanu finansowego sprawcy, jest kreowaniem mylnego wyobrażenia o możliwościach spłaty zobowiązania w umówionym terminie, a nie w ogóle w czasie bliżej nieoznaczonym,

prowadzące do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, stanowi przestępstwo oszustwa i jest formą zadłużenia w rozumieniu prawa cywilnego opartego na czynie niedozwolonym. Dla realizacji natomiast znamienia działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sprawca wcale nie musi dążyć do przywłaszczenia mienia stanowiącego przedmiot oszukańczych zabiegów. Może on nawet zakładać zwrot mienia pokrzywdzonemu, zamierzając jednak osiągnąć korzyść majątkową płynącą z rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, przejawiającą się w jakiegokolwiek postaci. Ustawowe znamię, stanowiące skutek przestępstwa oszustwa, określone w art. 286 § 1 k.k., wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Powstanie szkody w mieniu nie jest przy tym warunkiem koniecznym do przyjęcia, że doszło do tak pojmowanego niekorzystnego rozporządzenia mieniem” /wyrok SN z dnia 24 stycznia 2019 r. sygn. akt IV KK 465/17/.

„Istotą zamiaru oszukańczego jest wola doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą tzw. oszukańczych zabiegów, w tym wprowadzenia w błąd, który - przy świadczeniach pieniężnych - nie musi zawsze dotyczyć zatajenia braku zamiaru uiszczenia należności. Może on odnosić się do braku zamiaru terminowego uiszczenia należności, przy zapewnieniu o woli spełnienia świadczenia w dacie wynikającej

z zawartej umowy. W takiej sytuacji również może dojść do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co może potwierdzać fakt, że gdyby pokrzywdzony wiedział o rzeczywistym zamiarze sprawcy, to w ogóle nie zawarłyby z nim umowy i nie dokonał rozporządzenia mieniem”. /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., V KK 112/19/

W niniejszej sprawie bezspeczne jest zawarcie umów o wykonanie usługi transportu. Oskarżony wprowadzał w błąd Firmę (...) co do zamiaru wywiązania się z płatności za faktury, wskazując termin zapłaty, ale nie dokonując go. Dodatkowo, o zamiarze oskarżonego o uzyskaniu korzyści z wykonania usługi, jak słusznie wskazał w uzasadnieniu Sąd Rejonowy, świadczy także to, iż kilka miesięcy po dokonaniu zarzucanego mu czynu, początkiem grudnia 2014 r., komornik ustalił, że siedziba Spółki nie znajduje się pod adresem zgłoszonym w Krajowym Rejestrze Sądowym, nie ma deklaracji podatkowych, a rachunku bankowym nie ma żadnych środków, a postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne.

3.2.

Obrońca oskarżonego zarzucił rażąco niewspółmierną surowość kary wymierzonej oskarżonemu w szczególności jej wymierzenie bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy czyn objęty zarzutem miał miejsce w roku 2014 r., oskarżony był wówczas osobą niekaraną, jego sytuacja pogorszyła się wskutek niepowodzeń w działalności gospodarczej w kolejnych latach, natomiast rozmiar szkody, jak i właściwości i warunki osobiste oskarżonego,

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	w tym zastosowanie ustawy względniejszej w okolicznościach sprawy, przemawia za znacznym złagodzeniem orzeczonej wobec niego kary.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut obrońcy jest niezasadny</p> <p>Sąd Orzekający wymierzył oskarżonemu S. M. za popełnione przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc karę najniższą przewidzianą przez te przepisy.</p> <p>Kształtując rodzaj kary i jej wymiar Sąd uwzględnił całokształt okoliczności mających wpływ na wymiar kary. Niezaprzeczalny jest fakt, iż w momencie popełnienia przestępstw oskarżony nie był karany. Jednak orzekając o karze Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>I tak, Sąd Rejonowy wykazał iż oskarżony po popełnieniu przestępstwa nie zmienił swojego postępowania, nie starał się o naprawienie wyrządzonej szkody. Wykazano że w następnych latach był wielokrotnie karany (karta karna, k. 110). Ponadto, w trakcie składania wyjaśnień poddawał w wątpliwość sam fakt zlecenia takiego transportu. Sąd Rejonowy nie dostrzegł żadnej okoliczności łagodzącej, takiej okoliczności nie uwypukla także apelacja obrońcy oskarżonego.</p>	

Orzeczona zatem kara jest karą – wbrew zarzutowi obrońcy oskarżonego – w pełni adekwatną do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, jak również spełnia warunki prewencji generalnej i indywidualnej. Kara ta spełnia zatem wymogi dyspozycji z art. 53 k.k., a tym bardziej nie jest kara rażąco niewspółmiernie surową.

Brak jest przy tym podstaw do rozważania orzeczenia wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia orzeczonej kary, albowiem oskarżony nie daje rękojmi pozytywnej prognozy zachowania w przyszłości. Należy zaznaczyć, że warunkowe zawieszenie wykonania kary, Sąd orzeka fakultatywnie, gdy z oceny sprawy wynika iż jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Podzielając wypracowane w doktrynie i orzecznictwie poglądy należy stwierdzić, że rażąca niewspółmierność wymierzonej kary zachodzi, gdy nie uwzględnia ona należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma osiągnąć w stosunku do skazanego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 1974r. sygn. akt V KRN 60/74).

W niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi, zatem brak jest podstaw do podzielenia zarzutu rażącej surowości orzeczonej kary.

Wniosek		
Obróńca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest chybiony. Przeprowadzone w sprawie postępowanie potwierdziło zasadność przypisanego oskarżonemu zarzutu, zatem ustalenie jego sprawstwa i winy było w pełni prawidłowe. Sąd Odwoławczy podziela prawidłowość ustaleń Sądu Orzekającego, zatem uniewinnienie oskarżonego nie jest możliwe.		
Wniosek		
Obróńca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek obrońcy jest niezasadny. Przeprowadzone postępowanie oraz ocena sprawcy i jego postępowania dokonana przez Sąd jest negatywna. Brak jest pozytywnej oceny kryminologicznej, której wymaga się do osiągnięcia resocjalizacji bez odbycia kary.		

Wniosek	
Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Brak jest podstaw do uchylenia wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Dokonana bowiem przez Sąd Orzekający wykładnia przepisu jest prawidłowa, nie wymaga ona zatem żadnej korekty, czy też uzupełnienia.	

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymany został w całości w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok należało uznać za słuszny i trafny. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej	

<p>instancji zgodnie z zasadami wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Sąd uwzględnił całokształt okoliczności, a uzasadnienie logicznie przekonuje do zajętogo stanowiska oraz do poszczególnych rozstrzygnięć.</p> <p>Apelacja obrońcy oskarżonego jest oczywiście bezzasadna i stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Orzekającego.</p>	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Zawarty w odpowiedzi na apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniosek o uzupełnienie wyroku jest całkowicie chybiony i dowodzi on całkowitej nieznanomości przepisów prawa. W przypadku, gdy strona nie zgadza się z wydanym rozstrzygnięciem Sądu, może wnieść środek odwoławczy, a nie wniosek o uzupełnienie wyroku.	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>Wobec nieuwzględnienia apelacji Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciążył oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatą za drugą instancję w kwocie 140 zł.</p> <p>Na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) Sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w</p>

D. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

1.PODPIS